

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

A LA DEFENSIVA

Un setmanari polític local, en son nombre del 21 del passat abril, dedica son editorial a volguer demostrar que nostra actuació econòmica, durant el transcurs de temps que immescudament vâreig tenir l'honor de regentar l'alcaldia presidencial d'aquesta Corporació municipal, sigui desastrosa i mal orientada.

En mig d'una sèrie de consideracions, quina causa solament podem trobar en males volenses polítiques, es llencen una pila de suposicions, que si l'articulista tingués de demostrar, no li mancaria feina per a sortir un xic airós d'aïtal tasca, començada barroerament i quasi podríem afirmar amb força manca de documentació i coneixement de causa.

En síntesi, l'article vol patentitzar que la meva actuació en la presidència de la Corporació municipal, fou ruïnosa i falsada de nort.

I per aquesta raó gratuïta, no pel què ens atany personalment, — que això no pot pas cridar l'atenció, — i si perquè, a l'ocupar aquell lloc i desenrotllar en el mateix un programa, era obra convinguda i estudiada dels amics, me crec obligat a defensar-me, exposant quelcom en oposició a les acusacions que se'm dirigeixen.

Actualment, l'ajuntament de Granollers té en circulació un emprèstit de 90,000 pessetes, titulat de consolidació, quina finalitat fou la de unificar el deute municipal en tots els seus aspectes: làmines amortitzades i no pagades, crèdits particulars procedents d'obres, factures, etc., etc.

L'emprèstit esmentat, fou emittit devengant l'interès del cinc per cent, en làmines de 500 pessetes (sèrie B), i de 100 pessetes (sèrie A), de lo qual l'articulista d'«El Vallès Nou», sembla no haver-se'n enterat.

L'amortització fou convinguda per a començar l'any 1921, precisament perquè, en vista de la situació de l'ajuntament i el descrèdit en que havia caigut per culpa dels cacics, era forçosament necessari donar una impressió de prudència, assegurant als tenedors de paper el pagament de les amortitzacions i interessos, amb ingresos nous i positius que, en mèrit de la llei de substitució de l'impost de consums, assoliria l'ajuntament l'any 1921.

Això, vol interpretar-se com a acció malèvola de voler fer pagar a ajuntaments que han de venir i succeir-se, els deutes anteriors. Però, senyors; que no saben què vol dir i què signifiquen les emissions de paper?

El més dolorós, és que des de 1909 fins a la data actual, si els ajuntaments han tingut alguna dificultat econòmica, es deu solament a les disbauxes, no als gastos, dels ajunta-

ments caciquistes. En canvi, quí pot assegurar que els deutes que puguin haver-hi, procedents de l'any 1916 fins avui, han sigut cancelats amb paper municipal?

Amb làmines de l'emprèstit de 90,000 pessetes, han sigut satisfets els crèdits de la Companyia del Gas (unes 37,000 pessetes), altre crèdit de 15,000 pessetes que pesava sobre la casa Consistorial, per a compra, a l'actual regidor senyor Novellas, de l'immoble que fou de dit senyor; i s'han comprat, ademés, bon nombre de títols de passats emprèstits, i quedant actualment per a col·locar, tres làmines de 500 pessetes i 120 de 100 pessetes, que representen un capital de 13,500 pessetes.

En les condicions d'emissió de l'emprèstit, hi figura la de que l'amortització començarà l'any 1921; mida prudencial que deu ésser garantia de que en l'estudi d'aquest assumpte va posar-s'hi el seny necessari perquè no fos com una de tantes operacions desenrotllades pels cacics, que una vegada aconseguí el seu propòsit i tenir els diners a la caixa no es preocupaven de res més.

No volguérem tornar als temps en que es demostrava al públic, que l'Ajuntament de Granollers no era digne de crèdit; i per això s'aclearia, especificant-ho detalladament, quins ingressos servíen per a amortitzar les làmines; ingressos absolutament assegurats i garantits. Tant garantits, que m'atreveixo a fer constar que aquest emprèstit és l'únic dels que ha emittit l'Ajuntament que te garantia ABSOLUTA, i que, a nostre entendre, l'equipara amb el paper de l'Estat. Vegi's la base tercera.

De manera que, si en arribant el plaç de l'amortització, l'Ajuntament que regeixi els destins d'aquesta vila, oblidant ses obligacions, deixés de satisfer puntualment les quantitats amortitzades, podria donar-se el cas de que es cobrés directament de l'Estat, tota vegada que els ingressos que aquest haurà de satisfer a la Caixa municipal, en aquella època, com a resultat de l'implantació de la llei de substitució de Consums, queden hipotecats en garantia de l'emprèstit.

Quín és dels emprèstits anteriorment emittits, que a l'establir les garanties ho fassi d'una manera tant clara i efectiva, com el que ens ocupa?

Vegi's el quadro d'amortització del que parlem, i es veurà que l'any 1921 — o sigui el primer en que començarà a amortitzar-se, — es destinen a aital fi, 3,675 pessetes; i calculant sobre la base de la riquesa actual, l'Estat, aquell any, haurà d'ingressar a l'Ajuntament la suma important de 21,971 pessetes (ademés

de que ja no es pagarà res per cupu de consums); amb la qual podrà atendre's l'amortització dita, sobrant, encare, a la Corporació, 18,506 pessetes.

No es tracta d'aplaçar pagos, puix el nostre compromís, amb més o menys puntualitat, varen ésser atesos; i si alguna cosa endogalava a l'ajuntament, no eren pas els gastos nostres, sino els dels ajuntaments caciquistes que, per a dissort, havem patit, ja que la desgràcia econòmica i administrativa d'aquesta vila ha vingut principalment a conseqüència d'haver llençat al mercat tres emprèstits per a NO construir una Casa de la Vila (primer, 50,000 pessetes; després, altres 25,000; més tard, 30,000 pessetes més i les 15,000, import de la casa d'en Novellas), emprèstits que pugen 120,000 pessetes, l'emissió dels quals, ademés, fou una expoliació, com ho va ésser tota l'administració caciquista.

I, gràcies encare que podérem arribar a temps per a tirar a terra l'assumpte del Jutjat, amb el seu emprèstit, en el qual hi constava la condició de pagar el cinc per cent anyal, després d'haver-lo cobrat per adelantat, totalment, el contractista de les obres i quals interessos, cancelats en làmines, també haurien cobrat altre 5 per 100 anyal. Això es bona orientació econòmica?

I repetim que el no començar l'amortització immediatament, en l'emprèstit de consolidació, fou per necessitat econòmica i com a mida de prudència, ja que no s'hauria pogut atendre-la, i no està gens bé que una corporació es comprometi a pagar, si abans no té la seguretat de complir.

Es això, mala mida econòmica? Nosaltres creiem que no; podent oferir exemples d'igual procediment

I aquí va una mostra.

La Mancomunitat de Catalunya va emittir un emprèstit de 15.000.000 pessetes, l'any 1915, que ha de quedar tot amortitzat l'any 1965, i la qual no començarà fins el 30 de juny de 1920.

Hi va haver algú que interpretés això com una falta d'orientació econòmica de la Mancomunitat? No. El què va passar, és que imperà també la prudència, una bona senyora que nosaltres hem tingut cura en tractar-la tot el bé possible, del que devem felicitar-nos; llamentant només que no hi havessin tingut tractes els d'enfront, ja que si així hagués sigut, altra seria la situació econòmica d'aquesta vila.

Jo voldria assolir l'honorable tasca de discutir en públic, o en el sí de la Corporació Municipal, la nostra modestíssima però honrada actuació en el Consistori, carregada de bones intencions i inspirada en la bona fe que ens ha mogut sempre el carinyo a la nostra vila; però ja que no m'és possible fer-ho així